

Korral oli nõiamemmal natuke temasse puutunud. Sue peal kuuldi tül aega iljemine veel tema laebamise wingumist: „Ai, ai! ai, ai! väga valus! Olen monekorra wanaisa raudwitsa tulises pilse nooles kannatanud, mis selle wembla wasta pisukefeks arwata.“

Pulmalisi paluti murrust tupa tagasi. Peremees nägi suure rõemuga wõera mehe kübarat pähä panes, et tuba tühi oli; sest weikelaste perekond lae al näitas kui pühitud. —

Senni kui pulmalised sööma laual istusiwad, Jumala andeid maitsedes, waatas Kõigenägew ime kübara abiga nende mõteid. Seal nägi ta mitu ja mitu sala asja, mis teistel warjul olid. Aga meie ei tohi kõiki kuulutada, mis ta oli näinud; saago aga nipalju siin awaldatud: Peiu südames oli äja warandus kallim kui neiu; noorikul jälle üks — aga meie ei raatsi tema saladust awaldada. Rahju, väga lahju, et meie päiwil niijugust kübarat enam ei tehta. Ma ostaksin kohe endale ühe sesuguse kübara.

Mõistatuste seletus,

mis minewa aastases Kalendris olid.

Suurem osa lugejaid on wist ise mõistatuste seletuse ülesleidnud, siiski peame neile tähendust siin andma, kes omaist wäest täieliku osust ei ole saanud.

Nemad tähendasid:

Number 1.	wale	ja	elaw,
— 2.	reha	—	aher,
— 3.	fool	—	loof,
— 4.	liiw	—	wiil,
— 5.	luf	—	ful,
— 6.	nof	—	fon,
— 7.	tuul	—	luuf,
— 8.	aro	—	ora.